

Spillet regler

**Ingen har fortjent det de har -
nyd derfor det du får**
Af Christiane Gammeltoft-Hansen

Med jævne mellemrum kan man i medierne høre og læse om arbejdsforholdene blandt forskere på universiteterne i Danmark, og som oftest tegner det billedet af en arbejdsplads, hvor flere oplever stress. Egne forskningsresultater bliver holdt tæt inde til kroppen, man konkurrerer om de samme stillinger og de samme pengepuljer, samtidig med at man udadtil skal fremstå selvsikkert. For blot et par måneder siden kunne man således i Information læse følgende udtalelse af en ikke navngiven Phd. studerende ved Københavns Universitet: "Der er en trøstesløs stemning. Folk er pressede, og udsigten til jobs er meget lille, så folk føler, at de sidder på lånt tid. Det giver et dårligt arbejdsmiljø".

At livet som forsker er presset, er også det indtryk man får efter at have set "Spillet regler". Ja mere end det, for filmen tager presset og konkurrencen og fortætter det ned til et kammerspil, der udfolder sig i et nærmest klaustrofobisk miljø. Vi bevæger os imellem et par kontorer, et auditorium og en kantine. Man fornemmer jo nok, at der er en verden udenfor. Man snuser til den på cykelstien på vej til og fra universitet. Men det forbliver ved en fornemmelse, for livet det leves på kontorerne – ja, selv det der skal gøre det ud for kærlighed, er henvist til kontorsofaen.

Manfred er lektor på Institut for Psykologi, hvor han forsker i vredeshåndtering. Men han vil mere end det. Som så mange andre, der er båret af ambitioner og higen efter anerkendelse, er det fremtiden det gælder. Manfred arbejder for en fremtid som professor. Dermed er spillet så i gang – et spil der bliver ledsaget af korte klip fra hans egne psykologiske udlægninger i auditoriet. Umiddelbart er Manfred ellers ikke nogen spiller. Han er en ordentlig og redelig forsker, der skriver sine artikler og underviser de studerende og – til det grænsende selvudslettende og nedværdigende – ærbødigt tiltaler institutbestyreren. Men meget spræl er der ikke i det, og det er ikke godt, for som så mange andre steder, gælder også her, at man skal kunne sælge varen. Spræl det har så til gengæld den nyudnævnte lektor Poul. I løbet af ingen tid bliver han stedets populære mand, institutbestyrerens fortrolige og Manfreds konkurrent til stillingen som professor - og Manfreds vrede vokser.

Med "Spillet regler" bliver det endnu engang tydeligt, at det ikke er nødvendigt med stort budgetterede film for at få forløst en god historie. Det lille persongalleri og de snævre rammer er særdeles velegnet til at beskrive et magtspils opståen og psykologi, samt den lille ondskab, der ofte har særdeles gode udfoldelsesmuligheder, når dette spil går i gang. Peter Gantzler spiller den tørre lektor Manfred, der viser sig at have dybder, hvor end ikke hans egen gennemforskede vredeshåndtering kan nå ned. Heroverfor står Henrik Prip, der tillægger rollen som den nyudnævnte lektor så meget tvetydighed, at man aldrig er helt klar over hvornår der er tale om strategi, friskfyragtig charme eller naivitet. Om imellem dem begge befinder sig så den, der viser sig måske bedst til at håndtere spillet: institutbestyreren spillet af Niels Weyde. Moralen sørger Manfreds kæreste, spillet af

Stine Stengade, for, og den er en fordrejet udgave af "alt af nåde". Over hele linien bliver der spillet særdeles godt og troværdigt. Filmen har en afdæmpet tone og fortættet stemning som gør, at dramaet selv med små virkemidler står stærkt.

Filmen har premiere på et tidspunkt, hvor foråret for alvor vælter ind over os. Foråret bliver forsømt i "Spillet's regler", ganske på samme måde som dengang Hans Scherfig beskrev det i forhold til en anden uddannelsesinstitution. I Scherfigs "Forsømte forår" sad de til sidst festklædte og med blomst i knaphullerne til dimensionen: "Så nåede man det altså alligevel engang. Alting bliver nået ... Man når også at dø engang, og det er synd, hvis man så har forsømt at leve".

Danmark 2007 - Instr.: Christian Dyekjær - Manus: Christian Dyekjær, Nynne Oldenburg - Medv.: Peter Gantzler (Manfred), Henrik Prip (Poul), Stine Stengade (Therese), Signe Vaupel (Eva) - 90 min. - Biografpremiere d. 17/4 2008 - Udlejning/pressebilleder © SF Film - Tilladt for børn over 15 år

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6459&area=3>